

[Socialministeren.]

vejs i gang med en hel del ting, som er foranlediget af forslaget. Man har ikke den nødvendige mulighed for at koordinere og harmonisere tingene, som man kan, når lovforslaget er gennemført, og kommunerne er godt trætte af at befinde sig i den overgangssituation, som man vil befinde sig i, indtil loven er gennemført.

Til bemærkningerne om, at det er for dårligt, at cirkulærerne, som skal blive et resultat af loven, og et cirkulære, som skal give kommunerne de sidste instrukser om, hvordan loven skal administreres, først kan komme ud omkring årsskiftet 1974-75, må jeg sige, at arbejdet med at bringe loven ud til kommunerne med hensyn til planlægning, tilrettelægning osv. har kørt i lang tid og kører stadig væk i nært samarbejde mellem socialministeriets embedsmænd og de kommunale organisationers embedsmænd, og man nærer fra begge sider fuld forstrøtning til, at det kan gøres på en tilfredsstillende måde, således at bestemmelserne, som de nu skal udformes i cirkulærerne, kan indgå i arbejdet med hensyn til planlægning og uddannelse osv. på et langt tidligere tidspunkt end 1. januar, nemlig på det tidspunkt, hvor der er behov for det. På dette punkt kan vi efter min opfattelse være ganske trygge. Det skal nok komme til at fungere.

Må jeg til slut sige, at det er min opfattelse, at man fra mange sider lægger alt for megen dramatik i spørgsmålet om gennemførelsen af denne bistandslov. Jeg synes, vi skal holde os for øje, at det, det drejer sig om, er, at vi samordner 6-7 gamle love i en ny. Vi har længe haft et effektivt socialt serviceapparat, som gør arbejdet i dag, og som gør arbejdet, indtil den nye lov træder i kraft. Det, der sker ved samordningen, er ikke, at en hel masse nye ting skal tages op, det er bare en anden måde at samarbejde på, end vi kender det ifølge den gamle lovgivning. Men arbejdet bliver gjort i øjeblikket, og det afviger ikke væsentligt fra det, der skal gøres efter lovens ikrafttræden. De mennesker, der er beskæftiget med arbejdet i øjeblikket, skal fortsat være beskæftiget også efter lovens gennemførelse, så jeg kan ikke se den helt store dramatik i sagen og mener, at kommunerne vil sagtens være i stand til at løse problemet til fuld tilfreds-

hed, således at der ikke behøver at blive noget afbræk i vor sociale formåen i forbindelse med en iværksættelse pr. 1. april 1975. Skulle man ikke have alting perfekt i henhold til det, der er nedlagt i loven, ja, så er der dog et år at indarbejde det på, inden vi når frem til 1976, hvor andre mener det vil være rimeligt at sætte loven i kraft efter at have brugt en masse tid og arbejde på at opbygge på teoretisk plan det apparat, som vi skal bruge.

Jeg vil ud fra min bedste overbevisning mene, at det er rigtigst, mest hensigtsmæssigt og fornuftigst, at vi sætter loven i kraft pr. 1. april 1975. Jeg vil anbefale, at man stemmer for det.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg tager ordet for at give udtryk for min beklagelse af, at det her i tinget bliver sværere og sværere at have et nuanceret standpunkt. Der er vist ikke nogen her i salen overhovedet, der er modstander af, at man ændrer 7 love til én lov. Jeg kan ikke tro, at nogen vil gå imod det. Jeg kender ikke nogen her i salen, der går imod, at de små i samfundet skal støttes mindst i samme omfang, som det er sket hidtil. Det er slet ikke det, sagen drejer sig. Men det er dér, man skal have ført diskussionen hen.

Jeg skal ikke gøre meget ud af fru Eva Gredals venlige bemærkninger. Det virkede bare, som om fru Eva Gredal ikke havde opdaget, at det ikke var grundlovsdag mere. Talen blev holdt i går, og den behøver ikke at gentages i dag. Fru Eva Gredal fulgte i det spor, som partiformanden startede i i går ved at inddele sine politiske modstandere stort set i 3 grupper: skattesnydere, forrædere og tåber. Jeg håber ikke, at en lignende diskussion skal føres i dette ting. Det skulle vi formentlig kunne undgå her. Hvad fru Eva Gredal sagde om mit parti, var forkert, både hvad angår det, der blev sagt forud for valget, og hvad angår det, vi senere har forsøgt at gøre, men det skal jeg ikke bruge tingets tid på.

Må jeg sige, hvad det er der er, sket i denne sag. Vi har i min gruppe fra første færd regnet med, at inden man tog endelig stilling til dette lovforslag, så fik vi i politisk-økonomisk udvalg en oversigt over, hvilke konsekvenser denne lov havde i enhver henseende. Her tænker jeg ikke på 50